

Прва лекција: О изворима

С времена на време у српским медијима заподене се прича о страдању српског народа у ратовима вођеним током 20. века. У том контексту највише се помиње концентрациони логор Јасеновац из времена Независне Државе Хрватске 1941-1945. и при томе се број страдалих намеће као нешто најважније у тој теми.

Обично се тада јављају они који мало тога знају јер готово ништа о томе нису прочитали већ су своја „сазнања“ стекли слушањем других себи равних по знању! Због таквих штетних свезналица, у суштини штеточина, требало би да се подсетимо неколико важних ситница које ће допринети појашњењу, поред осталог, и проблема броја жртава на јасеновачким стратиштима.

Неколицина некадашњих логораша (Ђорђе Милиша, Никола Николић, Драго Чолановић) објавили су своја сећања већ првих послератних година...

Често се у таквим јаловим разговорима устврди да је Јасеновац био табу тема, да се о том стратишту мало зна. Истина је, ипак, на другој страни!

Наиме, добри познаваоци историје Независне Државе Хрватске знају да је још крајем 1942. године, вероватно око Бихаћа, на територији коју су контролисали партизани, Пропагандни одсек Народно-ослободилачког вијећа Југославије штампао малу књижицу „Јасеновачки логор – Iskazi zatočenika koji su pobjegli iz logora“.

Шта би требало знати пре разговора о броју страдалих у Јасеновцу

Пише: Вељко Ђурић Мишина
понедељак, 18 јул 2016 22:46

Гласило Јединственог народно-ослободилачког фронта Хрватске „Vjesnik“ објавило је крајем 1944. књижицу „Колонијални логори“.

Земаљска комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача објавила је 1946. године књижицу „Злочини и логори Јасеновац“...

Неколицина некадашњих логораша (Ђорђе Милиша, Никола Николић, Драго Чолановић) објавили су своја сећања већ првих послератних година...

Шта би требало знати пре разговора о броју страдалих у Јасеновцу

Пише: Вељко Ђурић Мишина
понедељак, 18 јул 2016 22:46

Према истраживањима историчара Јована Мирковића, до рата у Хрватској 1992. године директора Спомен-подручја „Јасеновац“, а потом радника Музеја жртава геноцида у Београду, која је штампао под насловом *Objavljeni izvori i literatura o jasenovačkim logorima* („Grafo Mark“ Laktaši, „Besjeda“ Banja Luka, Muzej žrtava genocida Beograd, 2000), широм света је објављено више од 2.500 наслова различитих квалитета и квантитета. Штета је што нема другог дела истраживања која се односе на наслове објављене после 2000 године.

Као поуздан сведок за тврдње да је у Независној Држави Хрватској учињен државни злочин треба да послужи дневна или периодична штампа која је излазила у Загребу, Бањој Луци, Сарајеву...

Службено гласило Независне Државе Хрватске „Narodne novine“ доносило је све прописе и законе, па и оне који су се односили на припаднике српског народа: о прекрштавању, пресељењу, хапшењима, интернацијама...

Наиме, у штампи су објављивани говори високих државних званичника са директним претњама упућиваних првенствено српском народу, као и припадницима јеврејске и циганске/ромске заједнице. У истом контексту треба користити и филмске журнале, или „сликописе“, по хрватском.

Службено гласило Независне Државе Хрватске „Narodne novine“ доносило је све прописе и законе, па и оне који су се односили на припаднике српског народа: о прекрштавању, пресељењу, хапшењима, интернацијама...

„Brzopisni zapisnici Državnog Sabora Nezavisne Države Hrvatske“ су извор првога реда за историчаре јер је та институција формално највише законодавно тело. Сви говори чланова Сабора су верно забележени и објављени, па могу да послуже за реконструкцију прилога за тврдњу о планираном државном злочину према српском народу.

Шта би требало знати пре разговора о броју страдалих у Јасеновцу

Пише: Вељко Ђурић Мишина
понедељак, 18 јул 2016 22:46

